

Accions contra la pobresa

► L'exclusió social i la lluita per la supervivència són la realitat quotidiana de germans nostres arreu del món. Una realitat sovint oblidada. Mans Unides treballa per millorar les condicions de vida de les persones i per impulsar processos de desenvolupament sostenible. La col·laboració dels fidels en la col·lecta d'aquest cap de setmana a totes les parròquies i centres de culte permetrà posar en marxa centenars de projectes a països pobres del Tercer Món.

GLOSSA

Truca a la mare

Un home de quaranta i escaig anys, privat de llibertat per unes accions violentes que va cometre, reflexiona sobre la seva situació i ho comparteix per escrit amb un amic. Reconeix que es va deixar portar per la ira i lamenta no haver tingut més presents els ensenyaments de Jesús. «Els camins de Déu són segurs, les promeses del Senyor són de bona llei; és escut de tothom qui s'hi empara» (Sl 18,31). Es plany de la seva situació actual, sobretot per la mare, una anciana que ha superat els vuitanta anys i que viu la solitud de l'absència del fill. Demana a l'amic que li faci una trucada telefònica. Confia que aquest gest l'ajudarà a sentir-se més acompanyada.

Les persones hem de caminar per la vida discernint el que ens porta a l'estimació de l'altre, a respectar-lo com Déu ens respecta en la nostra llibertat. El mal que fem, el pecat, és un abús de la llibertat que Déu ens dóna perquè puguem exercir la crida a estimar-lo i a estimar el proïsme. Hem d'estar a l'aguait perquè la possibilitat d'obrar el mal és present a la vida de tots els ho-

mes i dones, també a la de cadascun de nosaltres. No hem d'oblidar, però, el racó de tendresa que hi ha en la profunditat de cada persona, aquell racó del fons del fons on hi ha Déu i que ens fa recuperar la criatura neta i lliure si sabem demanar-li perdó amb humilitat. La tendresa de Déu que, perdonant-nos, ens apropa joiosament als altres, ens fa recuperar espais perduts, paraules negligides, silencis amb sentit, diàlegs aparentment impossibles... La tendresa de Déu que ens apropa als germans amb actitud de disponibilitat, amb disposició a escoltar, amb desig solidari, amb esperit de perdonar i ser perdonats...

El nostre protagonista ha reflexionat, sap el mal que s'ha fet a si mateix i als altres, sap del patiment de la mare i de les persones que l'estimen, s'ha dolgut de l'allunyament de Jesús, li ha demanat perdó. És hora de tornar a recomençar el camí de la misericòrdia de Déu. «Ensenya'm, Senyor, la teva ruta, condueix-me per camins planers» (Sl 27,11).

L'amic va fer la trucada!

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La dignitat humana és el fonament de la Pau a Terra Santa

He participat recentment amb altres Bisbes de la Coordinadora de les Conferències Episcopals en suport de l'Església a Terra Santa. Per un mandat exprés de la Santa Seu, aquests Bisbes ens reunim cada mes de gener a Terra Santa, concentrant-nos en la pregària, el pelegrinatge i la persuasió, amb l'objectiu d'actuar en solidaritat amb la comunitat cristiana de Terra Santa, ja que aquesta experimenta fortes pressions polítiques i socioeconòmiques.

Ara, hem pogut «veure» la realitat de Gaza, Hebron, de la Vall de Cremisan i els assentaments amb confiscació de terres. I hem estat a Betlem i altres llocs on es treballa amb amor enmig de molt sofriment, provocacions i desconexió mútua, amb violències i humiliacions, però també amb esperança, treball de servei i compromís pel diàleg i la pau.

Hem vist les tràgiques conseqüències del fracàs de la política nacional i internacional per aconseguir la pau. L'actual conflicte amenaça la dignitat de palestins i israelians, però sobretot el compromís amb els pobres ens urgeix a donar suport a les persones que pateixen especialment a Gaza, on hem pogut estar. Allà la situació és un desastre causat per l'home, un escàndol desconcertant, una injustícia que demana a la humanitat una solució, degut a les terribles conseqüències de la immensa destrucció causada per la guerra de l'estiu passat. Desenes de milers de famílies no tenen un habitatge adequat; el bloqueig continu impedeix la reconstrucció i contribueix dramàticament a la desesperació, crea nivells intolerables d'atur i empeny les persones senzilles cap a la pobresa més extrema. Tot i la devastació, l'esperança és viva a Gaza. Hem vist famílies que reconstrueixen les seves vides amb determinació. Hem vist una petita comunitat cristiana amb una fe enorme. Hem admirat la tenacitat de molts voluntaris. Hem visitat l'escola «Sagrada Família», on musulmans i cristians estudien i juguen junts en harmonia. I aviat seran canonitzades dues religioses palestines, que palesen que la santedat sorgeix també en aquella Església. Per això, després del fracàs de les negociacions i la consegüent violència del 2014, convidem urgentment els poders públics a ser creatius, a trobar nous enfocaments, per a construir ponts i no murs.

És bo tenir present el recent Discurs del Papa Francesc davant el Cos Diplomàtic quan diu: «El meu pensament es dirigeix, sobretot, a l'Orient Mitjà, començant per l'estimada terra de Jesús, que he tingut l'alegria de visitar el passat mes de maig i a la qual no ens cansarem mai de desitjar la pau. Així ho vam fer, amb extraordinària intensitat, al costat del llavors President israelià, i el President palestí, amb l'esperança ferma que es puguin reprendre les negociacions entre les dues parts, perquè cessi la violència i s'assoleixi una solució que permeti, tant al poble palestí com a l'israelià, viure finalment en pau, dins d'unes fronteres clarament establertes i reconegudes internacionalment, de manera que «la solució de dos Estats» es faci efectiva.» El camí de la pau exigeix el respecte dels drets humans d'israelians i palestins, i la nostra pregària alimenta l'esperança que fa possible la pau.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **MONTSERRAT VIÑAS**

Vocació de testimoni

«L'Any de la Vida Consagrada és una ocasió per pensar i donar de nou sentit a la resposta que donem a la crida que hem sentit a seguir Jesús. És una fita per prendre consciència de tot el que hem fet, del que estem fent i del que se'ns demanarà en un futur immediat». La M. Montserrat Viñas és l'abadessa del Monestir de Sant Benet de Montserrat des de fa 20 anys.

Què és la vida consagrada?

Un repte concret i personal per respondre a una crida, a una vocació que no és millor ni pitjor que qualsevol altra vocació, i tindrà sentit en tant que siguem fidels al missatge que Jesús ens dona en el seu evangeli. Estem cridades a ser testimonis de Jesús, que es va fer un de nosaltres perquè també nosaltres donem la vida pels germans.

Recentment ha celebrat 50 anys de professió...

Vaig celebrar els 50 anys amb molt d'agraïment i molta joia per tot el que ha significat en la meua vida. Valoro molt la vida comunitària. El fet de ser comunitat ha estat un puntal que m'ha ajudat moltíssim en el meu creixement humà i espiritual. 50 anys són molts i, malgrat que no han estat gens fàcils, sempre he pogut viure, en tot moment, el meu desig més profund de recerca de Déu i d'anar entrant en la dinàmica de l'amor sense límits que ens proposa Jesús.

Quin balanç fa dels 20 anys d'abadiat?

He après moltíssim. Sobretot, i curiosament, he après a obeir, a escoltar i a cedir. Però el més important d'aquests anys de servei és haver pogut compartir amb les germanes el seu camí de fe, de creixement personal i d'entrega a Déu i a la comunitat. Sempre he obrat pensant que Déu m'ajudaria a prendre les millors decisions.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel treball diari

Oh Senyor, a les teves mans hi ha la salut, jo m'agenollo davant teu perquè tot do bo i perfecte ve de tu.

T'ho prego: dóna habilitat a la meua mà, una visió clara a la meua intel·ligència, gentilesa i comprensió al meu cor. Concedeix-me sinceritat en els propòsits i força per alleugerir almenys una part dels fardells de les persones sofrents i confiades, i concedeix-me de poder fer la tasca que tinc encomanada.

Treu del meu cor tota culpa i tot obstacle per tal que, amb la fe d'un infant, pugui confiar en tu. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Lo principal y lo secundario

El Premio Nobel R. Tagore escribió la siguiente fábula:

«Llovía sin parar. El río se vino encima silbando; lamió y anegó la isla. Yo esperaba solo en la tierra que se hundía, con mi carga de mazorcas de maíz. De la sombra de la otra ribera venía una barca guiada por una mujer. Le grité:

—«¡Ven por mí, que me traga el agua hambrienta, y llévate la cosecha de mi año!»

Vino y me quitó hasta el último grano. Yo le supliqué que me llevara a mí, pero me dijo:

—«¡No puedo!»

La barca estaba cargada con «mi regalo» y no quedaba sitio para «mí».

Dicen que el «egoísta» se condena a sí mismo. El «egoísmo» es el gusano roedor de todo amor inicial, en sazón o maduro.

¡Como nos ciega el «egoísmo»! ¡Hasta dónde puede llegar el «interés», la «ambición», la «avaricia», el «yo»! Coge lo secundario y olvida al principal: quien se lo dio.

San Juan de la Cruz enseñaba: —«Grande mal es tener más ojo a los bienes de Dios... que al mismo Dios.»

Mn. J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ídolos e iconos

El ser humano es un gran constructor de ídolos. Ya lo denunciaron los filósofos críticos con la religión. Hemos creado dioses a nuestra imagen y semejanza. Pero estas falsificaciones no consiguen calmar nuestra sed de infinito. Aunque suplantán al auténtico Dios, son incapaces de saciar nuestros anhelos más profundos.

La idolatría desvirtúa la religión y la degrada a la categoría de magia. La comunidad se convierte en secta; la revelación, en ideología. El amor se limita al cumplimiento de preceptos y la celebración degenera en un ritualismo repetido mecánicamente.

Ante este panorama, podemos pensar que la solución radica en eliminar toda imagen. El ímpetu iconoclasta nos impele a prescindir de la tradición, de los ritos, de la comunidad o de las instituciones. Ahora bien, aunque tengamos que depurar la fe de creencias anquilosadas, esta actitud iconoclasta nos puede abocar a la mayor de las arideces. Una purificación mal aplicada puede perjudicar la salud del enfermo. Al final, nos podemos quedar sin nada. Sin ni siquiera la fe. Sin mediaciones no hay conocimiento de Dios.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

9. ■ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / SI 103 / Mc 6,53-56]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / SI 8 / Mc 7,1-13]. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / SI 103 / Mc 7,14-23]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ Dijous (■ Barcelona) [Gn 2,18-25 / SI 127 / Mc 7, 24-30]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotítular de la catedral. Sant Gaudenc o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Divendres [Gn 3,1-8 / SI 31 / Mc 7,31-37]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoletto, vg. agustina.

14. □ Dissabte [Ac 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa. Sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), màrtir.

15. ■ † Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.45-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Sant Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

Tria Escola Cristiana!

ESCOLA PER ALS FILLS?
RECOMANEU ESCOLA CRISTIANA!

Podeu fer-hi confiança

En el procés d'escollir escola, que en aquest moment pot ocupar moltes famílies, fem una recomanació amb tota confiança: «Tria Escola Cristiana»

Escola Cristiana de Catalunya som la referència de l'ensenyament concertat a Catalunya per presència i implantació, amb més de 260.000 alumnes que representen un 66% de l'alumnat escolaritzat en centres concertats. També volem ser un referent per **qualitat i equitat**.

El nostre principal valor és **el professorat i el personal** dels centres, **professionals amb vocació, compromesos** amb la missió, la visió i els valors de l'escola, **ben preparats i en constant actualització i perfeccionament**.

Som una escola arrelada en una fonda **tradició**, en permanent **recerca de la veritat**, que millora cada dia i **innova per assolir un millor aprenentatge**, cercant la **personalització i l'adaptació** a cada alumne. Amb una proposta educativa que, des de la bona nova de **Jesús** i en un **clima de llibertat**, proposa un **horitzó de sentit** per a la persona i ofereix camins de **creixement integral**.

Una escola **orientadora** que ajuda cada noi i noia; una escola **catalana** en llengua i continguts, oberta al multilingüisme i que forma **alumnes plurilingües**. Incorporem la **dimensió digital**, que aporta **noves eines d'aprenentatge** i ajuda els alumnes a moure's en aquest entorn present ja en totes les esferes de la vida.

Un col·lectiu prou divers: **402 escoles** arrelades als pobles, barris i ciutats dels **124 municipis i 36 comarques** de Catalunya on són ubicades. Escoles que ofereixen **accents diversos i diferents propostes de serveis i activitats complementàries**.

Reunim escoles amb una llarga trajectòria, des de les que acumulen **més de 300 anys d'història**, fins a escoles de creació més recent; **escoles grans, escoles petites...** totes amb una profunda vocació educativa, amb un tracte familiar i amb l'alumne al centre. Som **escoles compromeses amb l'educació de qualitat per a tothom!**

Enric Puig Jofra
Secretari general de la Fundació
Escola Cristiana de Catalunya

Escola Cristiana de Catalunya

Escoger escuela, un derecho para ser ejercido

La Declaración Universal de los Derechos Humanos proclama el derecho preferente de las familias a escoger el tipo de educación que se habrá de dar a sus hijos e hijas, y así lo reconocen también la Constitución española y la legislación vigente. Pero hay que responder a cuatro preguntas.

1. ¿Es posible escoger el centro deseado?

Sí. Siempre que el centro escogido en primera opción tenga plazas suficientes, la Administración educativa les asignará una plaza con independencia de la zona en que vivan o cualquier otra circunstancia.

2. ¿Cuáles son los criterios de admisión en caso de que un centro tenga más demanda que plazas escolares disponibles?

Se hace un baremo otorgando puntos en función de diversos criterios. Los criterios que más pesan en el baremo son:

- La presencia de **hermanos matriculados en el centro o que los padres y tutores legales trabajen en dicho centro.**
- **La proximidad del domicilio del alumno al centro** o, en su caso, la proximidad del lugar de trabajo del padre, de

la madre, del tutor o tutora, del guardador o guardadora de hecho, o del alumno si es mayor de edad. Las escuelas o las administraciones informan de las áreas de proximidad que, para cada centro, otorgan la máxima puntuación. Pero **se puede solicitar plaza fuera de estas áreas de proximidad y conseguirlas, si el centro tiene vacantes.**

Cada solicitud obtiene una puntuación y se adjudican las plazas por orden de puntuación.

3. ¿Dónde se pueden informar las familias?

Cada curso, la Generalitat de Cataluña convoca el proceso de preinscripción y matrícula y establece los plazos, el baremo y las circunstancias que hay que tener presentes.

Las escuelas informan ampliamente del proceso a seguir y de las circunstancias particulares, de cómo ha ido el proceso de preinscripción y de matrícula en los últimos cursos y de qué previsiones tienen para el nuevo curso.

Con toda esta información se puede hacer libremente la solicitud de plaza para el hijo o hija.

4. ¿Cómo se formaliza la elección de escuela?

Todo el proceso de preinscripción y matrícula se inicia con la solicitud de admisión (solicitud de preinscripción) que hacen las familias y que **presentan preferentemente al centro escolar solicitado en primer lugar** en el plazo que cada año establece la Administración educativa (habitualmente, a mediados de marzo).

La solicitud se formaliza mediante el formulario disponible en la página web del Departamento de Enseñanza o en los centros educativos. En esta solicitud **se pueden señalar las diversas escuelas escogidas por las familias indicando el orden de preferencia**, en previsión de que alguna no tenga plazas suficientes o se tenga que establecer un procedimiento de admisión.

¿Cómo podemos aprovechar las jornadas de puertas abiertas?

Estos días muchas familias están inmersas en el proceso de escoger escuela para sus hijos. Para hacer una buena elección, es preciso conocer las diferentes alternativas disponibles. Una de las mejores formas es asistir a la Jornada de Puertas Abiertas de las diferentes escuelas candidatas. Mediante esta actividad, los centros dan a conocer, de una forma cada vez más experiencial y creativa, cuál es su proyecto educativo, cómo es su profesorado, su funcionamiento... En otras palabras, ¿qué y cómo aprende su alumnado? Pero, ¿cómo podemos aprovechar la asistencia a la Jornada de Puertas Abiertas para nuestro proceso de elección de escuela? He aquí diez consejos para conseguirlo.

1. ¿Qué esperamos de la escuela?

Hay que hacer una lista de las **cuestiones esenciales para la educación de nuestro hijo o hija**, de las expectativas que depositamos en la escuela. También hay que identificar qué escuelas iremos a ver y en qué fechas realizan las jornadas de puertas abiertas.

2. ¿Puedo hacer una visita virtual?

Es recomendable **visitar previamente la página web de la escuela**. Se trata de un primer paso para conocer cómo es el centro y si encaja en nuestras expectativas.

3. ¿Qué respuestas quiero obtener?

La última tarea que hay que hacer antes de asistir a las jornadas de puertas abiertas es **preparar una lista de las cuestiones que queremos saber de todas y cada una de las escuelas que visitamos**. Esto nos resultará muy útil pa-

ra poder comparar, en el momento de escoger, si se adecuan a lo que queremos, qué nos ofrecen que sea diferente, cuáles son los elementos clave de su proyecto educativo, etc.

4. ¿Qué piensan las familias que ya forman parte del centro?

Nos puede resultar muy útil **conocer el parecer de las familias** que recientemente han pasado por el mismo proceso de escoger: saber si están contentas con el centro, cómo ha sido el proceso de adaptación de los niños, etc.

5. ¿Cómo serán los compañeros de la escuela?

Esta actividad también nos permite **conocer al alumnado del centro**, ver si están contentos, si conviven bien y qué relación tienen con los maestros. Algunas escuelas incluso optan porque los alum-

nos mayores sean los que enseñen el centro, o porque algunos antiguos alumnos expliquen su experiencia escolar. Otra opción es ir a la hora de entrada o de salida de los alumnos. Así podréis ver cómo son y cómo se sienten.

6. ¿Cómo es el equipo de la escuela?

Hablar con el profesorado es un punto clave, ya que serán las personas que estarán día tras día con los niños. Captaremos si nos hablan con ilusión, compromiso y conocimiento de su trabajo, cuál es el grado de estabilidad del claustro, cuál es su media de edad, etc.

7. ¿Qué aprenderá?

Hay que **saber cuáles son los objetivos pedagógicos de la escuela**. Cómo se promueve la expresión oral, el aprendizaje del inglés y de otros idiomas, la lectoescritura, la ciencia, las matemáticas, la expresión artística.

TRIA ESCOLA CRISTIANA
 · www.triaescolacristiana.cat
 · 93 302 70 13

8. ¿Cómo aprenderá?

Hay que **saber qué metodología pedagógica utiliza la escuela**. Si realizan un trabajo cooperativo, mediante proyectos, si integran la tecnología en las diferentes áreas, si incorporan centros de interés, etc.

9. ¿Las paredes también hablan?

Las instalaciones no son un criterio de elección de centro, pero sí que es importante **saber si la escuela las cuida**, si dispone de aula de informática, cómo es el comedor, en qué espacios se exponen los trabajos del alumnado, etc.

10. ¿Me entenderá la escuela?

Por último, hemos de estar seguros de que **nosotros también estaremos a gusto en la escuela**. ¿Podré hablar con la escuela siempre que lo necesite? ¿Cuáles son los espacios de participación de las familias? ¿Disponen de un servicio de acogida si lo necesito?

Escola Cristiana de Catalunya

Triar escola, un dret per exercir

La Declaració Universal dels Drets Humans proclama **el dret preferent de les famílies a escollir el tipus d'educació que s'haurà de donar als seus fills i filles**, i així ho reconeixen també la Constitució espanyola i la legislació vigent. Però cal respondre 4 preguntes.

1. És possible triar el centre desitjat? Sí. Sempre que el centre triat en primera opció tingui places suficients, l'Administració educativa ens hi assignarà una plaça amb independència de la zona on visquem o qualsevol altra circumstància.

2. Quins són els criteris d'admissió en cas que un centre tingui més demanda que places escolars disponibles?

Es fa un barem atorgant punts en funció de diversos criteris. Els criteris que més pesen en el barem són:

- La presència de **germans matriculats al centre o pares o tutors legals que hi treballin.**
- La **proximitat del domicili de l'alumne al centre** o, si és el cas, la proximitat del lloc de treball del pare, la mare, tutor o tutora, guardador o guardadora de fet, o de l'alumne quan sigui major d'edat.

Les escoles o les administracions informen de les àrees de proximitat que, per a cada centre, atorguen la màxima puntuació. Però **es pot sol·licitar plaça fora d'aquestes àrees de proximitat i aconseguir-ne si el centre té vacants.**

Cada sol·licitud obté una puntuació i s'adjudiquen les places per ordre de puntuació.

3. On es poden informar les famílies?

Cada curs, la Generalitat de Catalunya convoca el procés de preinscripció i matrícula i estableix els terminis, barem i circumstàncies que cal tenir presents.

Les escoles informen àmpliament del procés a seguir i de les circumstàncies particulars, de com ha anat el procés de preinscripció i matrícula els darrers cursos i de quines previsions tenen per a enguany.

Amb tota aquesta informació es pot formular lliurement la sol·licitud de plaça per al fill/a.

4. Com es formalitza l'elecció d'escola?

Tot el procés de preinscripció i matrícula s'inicia amb la sol·licitud d'admissió (sol·licitud de preinscripció) que fan les famílies i que **presenten preferentment al centre escolar sol·licitat en primer lloc** en el termini que cada any estableix l'Administració educativa (habitualment, a mitjan març).

La sol·licitud es formalitza mitjançant el formulari disponible al web del Departament d'Ensenyament o als centres educatius. En aquesta sol·licitud **es poden assenyalar les diverses escoles escollides per les famílies tot indicant l'ordre de preferència**, en previsió que alguna no tingui places suficients i calgui establir un procediment d'admissió.

Com podem aprofitar les jornades de portes obertes?

Aquests dies moltes famílies estan immerses en el procés de triar escola per als fills. Per fer una bona tria, cal conèixer les diferents alternatives a l'abast. Una de les millors formes és assistir a la Jornada de Portes Obertes de les diferents escoles candidates. Mitjançant aquesta activitat, els centres presenten, de forma cada cop més experiencial i creativa, el seu projecte educatiu, el seu professorat, el seu funcionament... En altres paraules, què i com apren el seu alumnat. Però com podem aprofitar l'assistència a la Jornada de Portes Obertes per al nostre procés de triar escola? 10 consells per aconseguir-ho!

1. Què esperem de l'escola?

Cal fer un llistat de les qüestions essencials que esperem per a l'educació del nostre fill/a, de les expectatives que dispositem en l'escola. També cal identificar quines escoles anirem a veure i en quines dates fan les jornades de portes obertes.

2. Puc fer una visita virtual?

És recomanable *visitar prèviament el web de l'escola*. Es tracta d'un primer pas per conèixer com és el centre i si encaixa en les nostres expectatives.

3. Quines respostes vull obtenir?

L'última acció a fer abans d'assistir a les jornades de portes obertes és *preparar un llistat de les qüestions que volem saber de totes i cadascuna de les escoles que visitem*. Això ens resultarà molt útil per poder comparar, en el moment de triar, si s'adeqüen a allò que volem, què ens ofereixen de diferent, quins són

els elements clau del seu projecte educatiu, etc.

4. Què pensen les famílies que ja formen part del centre?

Ens pot resultar molt útil *conèixer el parer de les famílies* que recentment han passat pel mateix procés de triar: saber si estan contents amb el centre, com ha estat el procés d'adaptació dels infants, etc.

5. Com seran els companys de l'escola?

Aquesta activitat també ens permet *conèixer l'alumnat del centre*, fixar-nos si estan contents, si s'ho passen bé, quina relació tenen amb els mestres. Fins i tot algunes escoles aposten perquè els alumnes més grans ensenyin el centre, o perquè antics alumnes expliquin la

seva experiència escolar. Una altra opció és anar a l'hora d'entrada o sortida dels alumnes. Podreu veure com són i com se senten.

6. Com és l'equip de l'escola?

Parlar amb el professorat és clau, ja que seran les persones que estaran dia a dia amb els infants. Copsarem si ens parlen amb il·lusió, compromís i coneixement de la seva feina, quin és el grau d'estabilitat del claustre, quina és la mitjana d'edat, etc.

7. Què aprendrà?

Cal saber quins són els objectius pedagògics de l'escola. Com es promou l'expressió oral, l'aprenentatge de l'anglès o d'altres idiomes, la lectoescriptura, la ciència, les matemàtiques, l'expressió artística.

8. Com aprendrà?

Cal saber quina metodologia pedagògica utilitza l'escola. Si fan treball cooperatiu, per projectes, si integren la tecnologia en les diferents àrees, si incorporen centres d'interès, etc.

9. Les parets també parlen?

Les instal·lacions no són un criteri de tria de centre, però sí és important *saber si l'escola en té cura*, si disposa d'aula d'informàtica, com és el menjador, en quins espais s'exposen els treballs de l'alumnat, etc.

10. L'escola m'entendrà?

Per acabar, hem d'estar segurs que *nosaltres també estarem bé a l'escola*. Podré parlar amb l'escola sempre que ho necessiti? Quins són els espais de participació de les famílies? Disposen de servei d'acollida si ho necessito?

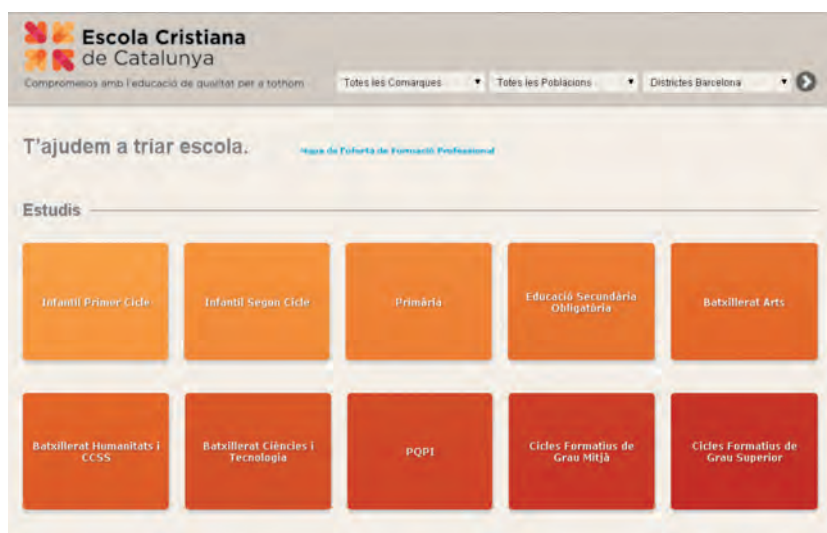
Escola Cristiana
de Catalunya

Escola Cristiana de Catalunya

Un món d'opcions a un clic!

Voleu saber quines escoles cristianes hi ha a prop vostre?
Quina oferta educativa tenen?
Quina és la seva adreça o el seu web?

Ho trobareu tot a **www.triaescolacristiana.cat**. Un espai *en línia* on cercar les escoles a partir de l'oferta educativa o de la comarca, el municipi o el districte on són. Amb un sol clic podreu demanar més informació o, fins i tot, sol·licitar una entrevista. També hi trobareu informació sobre com començar el procés de tria, què fer per triar escola, com aprofitar les jornades de portes obertes, com valorar un bon projecte educatiu i molt més!

Un espai *en línia* en el qual trobareu la millor escola per als vostres fills.

També podeu trobar informació a twitter.com/EscolaCristiana i a <https://www.facebook.com/pages/Tria-Escola-Cristiana>

TRIA ESCOLA CRISTIANA

· www.triaescolacristiana.cat

· 93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? Iestic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa?

Doncs que jo, quan treballo a difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Habló Job diciendo:

«El hombre está en la tierra cumpliendo un servicio, sus días son los de un jornalero. Como el esclavo, suspira por la sombra, como el jornalero, aguarda el salario.

«Mi herencia son meses baldíos, me asignan noches de fatiga; al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se alarga la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Mis días corren más que la lanzadera, y se consumen sin esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, y que mis ojos no verán más la dicha.»

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál

es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y hago todo esto por el Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús y sus discípulos de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, y se lo dijeron. Jesús se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirlos. Al anochechar, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, se marchó al descampado y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca.» Él les respondió: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido.» Así recorrió toda Galilea, predicando en las sinagogas y expulsando los demonios.

El Salvador (fragment), pintura d'El Greco, Ciutat del Vaticà

COMENTARI

Malaltia i guarició

Des de sempre, el problema del sofriment turmenta l'ésser humà de tots els temps i de totes les cultures.

També la Bíblia és el mirall de la condició humana; es fa càrrec del crit de dolor que puja incessant des de la terra, crucificada per tant de sofriment. A l'evangeli, veiem Jesús que no teoritza sobre el mal i el sofriment, sinó que els combat, fent fora el regne de Satanàs per fer realitat el Regne de Déu amb les seves paraules i les seves obres. També les obres de Jesús són paraules; diuen qui és Jesús i què vol. Guareix malalts, expulsa dimonis. I tot seguit busca la solitud: l'home Je-

sús necessita les hores de la pregària en solitud, la profunda comunitat amb el Pare del cel. Després pot anar cap als homes i les dones que esperen la Bona Nova del Regne de Déu. Els deixebles ho han de veure i aprendre, perquè vivim en una situació precària, des de la qual podem fer pregària.

La vida ens empeny. Amb prou feines tenim temps, diem. És ben cert: no tenim temps a perdre, el temps de la nostra vida és molt valuós i és curt. Menjar, dormir, és massa poc valuós. Sempre hem de tornar a fer camí cap a la font a buscar l'aigua que calmi la nostra set.

Jesús va dedicar molt de temps als malalts i turmentats per esperits malignes, però sem-

pre buscava la solitud per estar amb el seu Pare.

La resposta de Déu a tots els interrogants de la humanitat que pateix no és una filosofia teòrica sinó una resposta encarnada en Jesús que pateix amb els homes i les dones. La resposta definitiva al misteri del sofriment ens ve donat amb la vinguda de Crist, al qual Marc presenta com aquell qui es fa solidari dels mals dels homes i les dones que pateixen. Per això els pot alliberar de la situació de sofriment. En aquesta intensa jornada de Cafarnaüm, Jesús guareix i allibera del sofriment amb el seu cor misericordiós, recorrent tota la Galilea, predicant l'Evangeli i guarint.

Ignasi Ricart, claretià

Nadales als avis de la residència de La Fuliola i Boldú dels joves de l'Ateneu de la FEMN

El diumenge 4 de gener l'Ateneu de la Fundació d'Esplais de Santa Maria de Núria del bisbat va programar una activitat per iniciar la programació d'aquest nou any que s'acaba d'encetar. En aquest cas la visita i l'acompanyament dels avis de la residència geriàtrica de La Fuliola i Boldú (Arxiprestat de la Noguera). Una proposta que volia no només regalar als avis ingressats un petit recital de nadales i altres cançons que els acompanyessin una tarda de diumenge, sinó que volia també fer costat a un dels col·lectius més oblidats de la nostra societat, la gent gran.

Els padrins i padrines, així com el personal de la Residència, van poder fruitar junt amb el grup de membres de l'Ateneu, que es van poder fer presents, d'una tarda de somriures, de cançons, i d'una bona entesa intergeneracional que va omplir a la gent gran i a la gent de l'Ateneu. Al final la cantada va ser ben participada per tothom, i va ser una manera ben joiosa d'iniciar l'any i les activitats que l'Ateneu de la FEMN anirà programant i portant a terme al llarg de l'any.

Exercicis Espirituals per als preveres d'Urgell

La setmana d'Exercicis Espirituals per als preveres d'Urgell que es porten a terme a principis de l'any tradicionalment, es va dur a terme a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer la setmana del 19 al 23 de gener. El Director dels Exercicis va ser Mn. Norbert Miracle, Rector del Seminari Major Interdiocesà. L'Eucaristia del diàlluns fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives que animà els preveres a aprofitar aquests dies per a renovar-se espiritualment per poder servir millor al Poble de Déu que els hi fou confiat en la seva ordenació presbiteral. Van ser uns dies de convivència, fraternitat i renovació espiritual.

Trobada de Directores Espirituals de Seminaris a Roma

Els dies 19 al 24 de gener, i acompanyats per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la CEE, van reunir-se un grup de 22 Directores Espirituals dels Seminaris espanyols, al Col·legi Espanyol de St. Josep de Roma per a un Curs de Formació Permanent especialment pensat per als acompanyadors espirituals dels futurs sacerdots.

El curs es va cloure amb una missa a les Catacumbes de Priscilla, presidida per Mons. Vives i amb el Bisbe electe de Barbastro-Monzó Mons. Àngel Pérez Pueyo, fins ara Rector del Col·legi Espanyol de Roma. Fou presentada una relació de l'Encontre a l'Arquebisbe Secretari de la Congregació, Mons. Jorge C. Patrón, preparada pel Rv. Alfonso Crespo de la Diòcesi de Màlaga.

Pelegrinatge de la Verge de Schoenstatt a Urgell

La Verge Pelegrina de Schoenstatt fou rebuda el divendres 9 de gener a la diòcesi d'Urgell, en un acte al matí encapçalat per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, a l'església de La Missió. A la tarda en un altre acte presidit per l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàries, fou rebuda a la parròquia d'Andorra la Vella, al Principat d'Andorra. La Verge Pelegrina de Schoenstatt, que és la Reina de la nova evangelització d'Europa, ha viatjat des del Santuari de Schoenstatt de Valldoreix fins a Urgell, i l'han acompanyat la Germana Maria del Mar Parés i Carmen Bordon.

En 2012 el President del Consell Pontifici per a la Nova Evangelització la va coronar a Schoenstatt (Alemanya) i des d'aquell moment ha pelegrinat per diversos països de l'Est d'Europa (Rússia, Romania, Polònia,...). Ha estat a Schoenstatt (Alemanya) el dia de la celebració dels 100 anys del Moviment de Schoenstatt, el passat 18 d'octubre, i a Roma en l'audiència del Papa Francesc als membres del Moviment de Schoenstatt. Després ha viatjat per diverses ciutats d'Espanya. És previst que el dia 10 de gener visiti Tarragona i després Girona i altres punts de Catalunya. Aquesta és la segona vegada que aquesta Verge Pelegrina visita la diòcesi d'Urgell, després de la seva primera visita fa cinc anys, quan encara no havia estat coronada.

Assemblea de la FEMN a Alguaire

La FEMN va celebrar la seva assemblea ordinària aquest dissabte 10 de gener a l'Espai Jove «El Trull» d'Alguaire. Amb la majoria dels esplais parroquials representats, així com els membres del Patronat de la FEMN, també va comptar amb la presència de la Maria València, Presidenta de la MCECC (Moviment de Centres d'Espai Cristians de Catalunya).

Després de la salutació als assistents per part del President del Patronat, l'Eloi Villalta, va tenir lloc la pregària dirigida pel Consiliari de la FEMN, Mn. Joan Pau Esteban. Maria València va informar de la propera assemblea del MCECC el 31 de gener, amb els principals punts que es treballaran, i va explicar les properes trobades de monitors i la de joves (TrocaJove), a nivell de tota Catalunya.

Es va fer la proposta de renovació i elecció dels vocals de representació dels centres i de les cases de colònies. Jordi Teixidó, l'administrador, va presentar el balanç econòmic del passat any 2014 i el pressupost per a aquest 2015.

Presidència va fer una pinzellada dels molts actes i activitats del 2014 i les previsions i accions per a aquest 2015. Altres informacions que van donar-se en la reunió, va ser la propera trobada d'infants a Torrabusca, a finals de setembre; la nova estructura de Formació, així com el nou equip renovat de coordinadors. Per acabar el grup de la Fe-FEMN va presentar un complet informe de l'experiència que comença a caminar de l'Ateneu de la FEMN, una proposta de descoberta i experiència activa del territori, la cultura i l'espiritualitat. Des de la seva creació a finals del 2013, ha portat a terme quatre activitats, una per trimestre, que han visualitzat aquesta opció de ser un espai dels qui eduquen en el lleure.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Festa de Sant Antoni Abat arreu del Bisbat d'Urgell

La festa de Sant Antoni Abat, de gran tradició i arrelament al nostre bisbat, s'ha celebrat enguany de manera especialment festiva en coincidir la diada amb el dissabte. Els rectors de moltes parròquies han fet les benediccions dels animals de companyia i s'ha celebrat la processó dels Tres Tombs amb guarniment. De Puigcerdà a La Seu d'Urgell, Sanaüja, Ponts, Tremp, Vielha, Canillo, Andorra la Vella... indrets molt diversos units sota el signe de la devoció a Sant Antoni i la solidaritat, que es materialitza en la confecció de les tradicionals olles d'escudella. Germandats i associacions van treballar en comunió per confeccionar les escudelles que es reparteixen entre els veïns, recordant el gest de solidaritat de compartir un plat calent i abundós, ple de calories en el fred hivern. Per exemple, la Confraria d'Escudellaires d'Andorra la Vella, va repartir unes 3.000 racions de vianda.

Sant Antoni a La Seu d'Urgell

Sant Antoni a Andorra

Sant Antoni a Tremp

Sant Antoni a Sanaüja

Benedicció a Canillo

Sant Antoni a Escaldes